

בית המשפט השלום בירושלים

סוג עניין: 202 סדר דין: רגיל

בעניין שבין: 1. _____ מוחמד

2. _____ מוחמד

כולם ע"י ב"כ עו"ד הישאם שבאיטה
ו/או אליהו אברם ו/או עלי חיידר
שמענם לצורך המצאת כתבי בית דין הוא
המוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובעים

לבין: 1. מדינת ישראל - משרד הבטחון
באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1, תל אביב, 64924
טל: 03-6970222; פקס: 03-6918541

הנתבעת

מהות התביעה: תביעה בגין נזקי גוף
סכום התביעה: 103,250 ש"ח

כתב תביעה

עובדות האירוע

1. התובעת 1 (להלן: "התובעת") והתובע 2 (להלן: "התובע"), שהינו בנה של התובעת 1, מתגוררים באותו בית (להלן: "הבית") באזור טראמה, בכפר דורא שבנפת חברון.
2. הנתבעת הינה והיתה בזמנים הרלוונטיים לעובדות התביעה אחראית על פעולותיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל ו/או שוטרי משמר הגבול ו/או כוחות הבטחון אחרים. כמו כן אחראית הנתבעת על פעולותיהן ו/או מחדליהן של רשויות החקירה בצה"ל ו/או במשטרה ו/או על כל רשות חקירה שמופקדת על פעולות חקירה על פי דין.
3. בתאריך 5.8.92, בסביבות השעה 23:30 או בסמוך לכך, פקדו את בית התובעים חיילים רבים, שוטרי משמר הגבול וכן אנשים בלבוש אזרחי, כ-20 אנשים בסך הכל (להלן: "אנשי כוחות הביטחון"), שעלו מיד על גג הבית.
4. התובע, אשר ישן יחד עם אחיו _____ על גג הבית, כמנהגם בעונת הקיץ, התעורר בבהלה והבחין באחד מאנשי כוחות הביטחון מצווה עליו ועל אחיו לא לזוז.
בה בעת, שמע התובע את אביו קורא לו ולאחיו לרדת מיד, וזאת על פי הוראות אנשי כוחות הבטחון שהיו עם אביו למטה.
משהתכוון התובע לרדת יחד עם אחיו, היכה אותו החייל הנ"ל בקת הנשק על ביטנו.
5. התובע נלקח על ידי כשמונה אנשי כוחות בטחון בלבוש אזרחי לדיר

צאן הנמצא סמוך לבית, ונדרש להנחות את אנשי כוחות הביטחון לגבי מקום מחבוא נשק, כביכול.

משהכחיש התובע כי קיים מחבוא נשק במקום, התנפלו עליו שלושה מאנשי כוחות הבטחון, תוך שהם מצמידים אותו לקיר נמוך ודוחפים את פלג גופו העליון בכוח לאחור בעוד פלג גופו התחתון צמוד לקיר. כמו כן, היכו אנשי כוחות הבטחון את התובע בסטירות ואגרופים.

6. אנשי כוחות הביטחון חיפשו באמצעות גלאי מתכת נשק שהיה מוסתר כביכול באדמה. כל אימת שהגלאי צפצף וסימן על הימצאות מתכת כביכול, נדרשו התובע, אביו ואחיו _____ לחפור במקום הצפצוף. כל אותה עת היכו אנשי כוחות הבטחון את התובע בסטירות, אגרופים ובעיטות.

7. בד בבד, כשישה אנשי כוחות הביטחון, חלקם במדי צבא וחלקם בלבוש אזרחי, נכנסו לחדרה של התובעת וחקרו גם אותה אודות הנשק המוסתר כביכול בבית.

כמו כן ביקשו אנשי כוחות הביטחון מהתובעת לפתוח את חדרו של בנה, _____ משהסבירה התובעת כי החדר נעול והמפתח נמצא עם בנה, שברו אנשי כוחות הבטחון את הדלת ופרצו אותה.

8. התובעת עקבה אחר אנשי כוחות הבטחון שנכנסו לתוך החדר, כדי להזהיר אותם לבל יגעו בתכשיטיה, המצויים בחדרו של בנה אחד החיילים דחף את התובעת, והיכה אותה באגרוף בחזקה על החזה.

9. התובעת יצאה מהחדר ושמעה לפתע קול צעקותיו של בנה בוקע מדיר הצאן. התובעת מיהרה לכיוון הדיר בכוונה להיכנס ולבדוק מה עלה בגורל בנה.

בפתח הכניסה לדיר, מנעו אנשי כוחות הבטחון את כניסתה, תוך שהם דוחפים אותה ומפילים אותה על המדרגות.

10. לאחר כ-3 שעות עזבו אנשי כוחות הבטחון את הבית כשהם נוטלים עימם את בעלה של התובעת, _____ מוחמד. אנשי כוחות הבטחון החרימו חפצים והותירו אחריהם אנדרלמוסיה, הרס ונזקים רבים לרכוש כמפורט להלן:

א. אנשי כוחות הבטחון שפכו ועירבבו כמות גדולה (כשתי טונות) של מוצרי מזון לאדם עם מזון לכבשים (התובעים גידלו כבשים).

ב. השליכו אבנים וזבל לתוך באר מים הנמצאת בדיר.

ג. שברו את דלת המקלחת.

ד. השחיתו וקרעו שמיכות ומזרונים שהיו בבית.

ה. תפסו והחרימו חרב עתיקה שהתובע קיבל בירושה מסבו.

ו. תפסו והחרימו סכין גדולה.

ז. תפסו והחרימו רובה עתיק מעץ שהיה תלוי על הקיר.

11. כמו כן, עם כניסתה לחדר בנה _____, לאחר שאנשי כוחות הבטחון עזבו את הבית, הבחינה התובעת כי שרשרת לירה זהב שהיתה מונחת בתוך קופסא, בארון שבחדר של בנה _____, נעלמה. הקופסא בה היתה מונחת השרשרת נמצאה שבורה.

12. בנוסף, לאחר עזיבת אנשי כוחות הבטחון, הבחין התובע כי שעונו, מסוג סייקו, שהיה מונח בארון קטן שנמצא בדיר, נעלם אף הוא.

חקירת האירוע

13. בתאריך 5.8.92, הגישו התובעים תלונה בגין הארוע במשטרת חברון. בנוסף, בשל מעורבות שוטרי משמר הגבול, הגישו התובעים תלונה במחלקה לחקירת שוטרים בתאריך 20.9.92, באמצעות עמותת המוקד להגנת הפרט.

14. במכתב מתאריך 25.11.92, אשר התקבל במשרד המוקד להגנת הפרט רק בתאריך 14.4.93, הודיע פרקליט פיקוד מרכז כי בארוע נשוא התלונה שבנדון היו מעורבים שוטרי משמר הגבול בלבד, ולפיכך הועבר החומר לקצין תלונות הציבור של מג"ב. מכתב זה מצ"ב כנספח א' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.

15. כמו כן, במכתב מהמחלקה לחקירת שוטרים מתאריך 20.1.94, נודע לתובעים כי הוחלט לסגור את התיק מן הטעם שלא אותר כל חשוד בביצוע העבירה.

16. בתום החקירה ומעיון בחומר החקירה נשוא תלונת התובעים, ובמיוחד מעדויות שוטרי משמר הגבול, עולה בבירור כי חיילי צה"ל היו אכן מעורבים באירוע וזאת בניגוד לאמור במכתבו של פרקליט פיקוד מרכז מתאריך 25.11.92, כאמור בסעיף 12 לעיל.

17. לאור מימצאים אלו, שוב פנו התובעים במכתב לפרקליטות פיקוד מרכז, בתאריך 15.6.94, באמצעות עו"ד באדרה חורי מהמוקד להגנת הפרט. במכתב ביקשה עו"ד חורי להורות על פתיחת התיק ולחקור את הארוע בשנית.

18. במכתב תשובה מפרקליטות פיקוד מרכז, מתאריך 5.6.94, נכתב כדלקמן:

"לאחר העיון בעדויות שצורפו למכתבך שבסימוכין אכן עולה

לכאורה כי חיילי צה"ל נטלו חלק בחיפוש בכפר דורא. עם זאת נוכח הזמן הרב שחלף מאז קרות הארוע, העובדה כי חקירה ראשונית של מצ"ח העלתה כי החיילים כלל לא היו מעורבים בחיפושים בכפר דורא, ותוצאות חקירת מח"ש, הפרקליט לא מצא לנכון לשנות מעמדתו כפי שהובעה שבסמוכין."

מצ"ב מכתב זה כנספח ב' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.

אתריות שלוחי הנתבעת

גזל

19. התובעים יטענו כי אנשי כוחות הבטחון ביצעו עוולה של גזל, כמשמעותו של מושג זה בסעיף 52 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) תשכ"ח-1968 (להלן: "הפקודה"), בכך שלקחו ו/או עיכבו את רכוש התובעים ו/או שללו אותו מן התובעים בדרך אחרת, בין היתר ע"י כך שאיפשרו לאנשי כוחות הבטחון שבפיקודם לגזול את הרכוש השייך לתובעים ו/או לא דאגו להשבתו.

הסגת גבול במטלטלין

20. בהפיכת חפצי הבית השונים וגרימת נזק לרכוש, כפי שפורט להלן, ביצעו אנשי כוחות הבטחון עוולות של הסגת גבול במטלטלין כמשמעות מושג זה בסעיף 31 לפקודה.

תקיפה

21. התובעים יטענו כי הכאתם על ידי אנשי כוחות הבטחון, שלוחי הנתבעת, מהווה תקיפה כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] תשכ"ח-1968.

רשלנות

22. התובעים יוסיפו ויטענו כי מעשה התקיפה של אנשי כוחות הבטחון, שלוחי הנתבעת, מהווה עוולת רשלנות בפני עצמה.

23. לחילופין, התובעים יטענו כי אנשי כוחות הבטחון התרשלו ורשלנותם התבטאה בין היתר במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד להוראות מטכ"ל ו/או צווי ו/או הנחיות צה"ל ו/או מפכ"ל.

ב. היכו והתעללו בתובעים ללא שום סיבה ו/או הצדקה שבדין.

ג. לא עשו כל שביכולתם של אנשי כוחות בטחון סבירים לעשות בכדי למנוע את אירוע הנזק.

ד. התנהגו ופעלו בניגוד להתנהגות שניתן לצפות מכוחות בטחון סבירים ונבונים באותן נסיבות.

ה. שברו ופגעו ברכושם של התובעים ללא כל הצדקה ו/או ללא שפעולת החיפוש הצריכה ו/או חייבה פגיעה שכזו.

ו. התרשלו בביצוע ו/או לא ביצעו כלל ו/או במידה מספקת רישומים מלאים ומדויקים של הכוחות שפעלו באזור הארוע.

24. בנוסף יטען התובע כי רשויות החקירה התרשלו אף הן, ורשלנותן מתבטאת בין היתר במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:

א. התרשלו בתפקידן ופעלו לא כפי שרשויות חקירה סבירות ונבונות פועלות בנסיבות המקרה.

ב. לא השתמשו במיומנות הסבירה ו/או הראויה כדי לעמוד על זהות המעוולים שלוחי הנתבעת ולהגיע לחקר האמת.

ג. רשויות החקירה אשר קיבלו את התלונה למחרת האירוע נשוא התביעה, לא ביצעו חקירה רצינית כלל ו/או לא דאגו ו/או לא פיקחו על ביצוע חקירה רצינית ו/או לא פיקחו על ניהול החקירה.

ד. לא ביצעו את תפקידן כראוי ו/או כמתחייב על פי הדין ו/או פעלו בניגוד לדין ונהגו לא כפי שרשויות חקירה סבירות ומיומנות היו נוהגות בנסיבות דומות.

ה. גילו זלזול ו/או חוסר זהירות ו/או קלות דעת בתלונתם של התובעים ובכך מנעו מהם כל סיכוי להפרע על נזקייהם מידי המעוולים הישירים.

הפרת חובות חקוקות

25. התובעים יוסיפו ויטענו כי החיילים, שלוחי הנתבעת, הפרו חובות חקוקות כמפורט להלן, אשר נועדו לפי מובנן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנה התובע וכי הפרת חובות אלו גרמו לנזקים להם טוען התובע.

א. סעיף 280 (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), האוסר שימוש לרעה בכוח המשרה על ידי עשיית מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר.

ב. סעיף 280 (2) לחוק האוסר כניסה למגוריו של אדם נגד רצונו, בניגוד לדין.

ג. סעיפים 379, 380 ו-382 לחוק, האוסרים תקיפה ותקיפה בנסיבות

מחמירות.

ד. סעיף 376 האוסר כל מעשה של עבודת כפייה.

ה. סעיף 447 לחוק האוסר כניסה לנכס כדי להפחיד המחזיק בנכס כאשר הנכנס נושא נשק חם.

ו. סעיף 452 לחוק האוסר היזק בזדון על ידי הריסת נכס או פגיעה בו במזיד ושלא כדין.

ז. סעיף 70 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, האוסר כל מעשה הגורם או העלול לגרום נזק לרכוש.

ח. סעיף 72 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, האוסר כל מעשה הגורם או עלול לגרום חבלה לגופו או נזק לבריאותו של אדם אחר.

ט. סעיפים 129 ו-130 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, האוסרים כל התנהגות מבישה והתנהגות שאינה הולמת.

אחריות הנתבעת

26. התובעים יטענו כי הנתבעת אחראית באחריות שילוחית בגין מעשיהם ו/או מחדליהם דלעיל של החיילים והרשויות החוקרות, בהיותם שלוחיה ו/או עובדיה ו/או פועלים מטעמה.

27. כמו כן, התובעים יטענו כי הנתבעת אחראית באחריות ישירה לנזקים שנגרמו לתובעים עקב רשלנות, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ומחדליהם של החיילים ו/או אנשי כוחות הביטחון שלוחיה ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא

שמה לב ו/או לא השגיחה על אנשים המסורים לאחריותה.

ב. לא דאגה להדריך ו/או להורות לאנשי כוחות הבטחון שלא להשתמש לרעה בסמכותם ולא לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותם של אחרים ובכללם התובע.

ג. לא דאגה להדריך כראוי את אנשי כוחות הביטחון ו/או להגדיר להם את דבר חובתם בקיום הסדר הציבורי, שלום הציבור ובטחוננו.

ד. לא דאגה להבהיר לאנשי כוחות הבטחון את הוראות מפקדת המטכ"ל ו/או הוראות המפכ"ל ו/או פיקחה והדריכה שלא כיאות על ביצוע ההוראות הנ"ל ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה ולפיקוחה ידעו אותן או ישמרו עליהן.

ה. לא דאגה להדריך כראוי את אנשי רשויות החקירה ו/או לפקח על פעולותיהם ו/או להכשיר כוח אדם מיומן ומתאים שיבצע את מלאכת החקירה כראוי.

ו. לא פיקחה כלל ו/או במידה מספקת על ניהול החקירה בגין תלונת התובעים.

נזקי התובע

28. אנשי כוחות הבטחון החרימו כאמור חפצים רבים והותירו אחריהם אנדרלמוסיה, הרס ונזקים רבים לרכוש, כפי שיפורט להלן:

א. אנשי כוחות הבטחון שפכו וערבבו כמות גדולה (כשתי טונות) של מוצרי מזון לאדם עם מזון לכבשים.

כתוצאה מכך, התובעים לא יכלו כמובן להשתמש במוצרים שעורבבו.

בגין נזקים אלו התובעים מעמידים את תביעתם על סך של 5,000 ש"ח.

ב. בנוסף, שלושה כבשים אשר אכלו מהתערובת שהיתה מפוזרת על הריצפה מתו. עלות כל כבשה כיום היא בסך כ-1,000 ש"ח ובסך הכול 3,000 ש"ח.

ג. אנשי כוחות הביטחון השליכו אבנים וזבל לתוך באר מים הנמצאת בדיר. התובעים נאלצו לנקות את הבאר והם מעמידים את תביעתם בגין נזקים אלו על סך של 1,000 ש"ח.

ד. שבירת דלת המקלחת. התובעים מעמידים את דרישתם בגין נזקים אלו על סך של 500 ש"ח.

ה. במהלך החיפוש, אנשי כוחות הבטחון קרעו שמיכות ומזרונים שהיו בבית. התובעים מעריכים את סכום הנזקים הללו בסך 1,000 ש"ח.

ו. שרשרת לירה זהב השייכת לתובעת ואשר נעלמה, שוויה ביום הארוע היה 500 דינר ירדני (2,500 ש"ח כיום).

ז. שעון מסוג סייקו השייך לתובע, ואשר נגנב אף הוא כאמור, בשווי של כ-250 ש"ח.

29. בנוסף, אנשי כוחות הבטחון החרימו כאמור חרב עתיקה שהתובע קיבל בירושה מסבו וכן סכין גדולה. התובע יטען כי לחרב זו ערך משפחתי-היסטורי רב שכן החרב עברה מדור לדור משך שנים רבות במשפחה, בנוסף כמובן לערכה הרגשי הרב, שכן התובע קיבל אותה כאמור בירושה מסבו.

התובע 1 מעמיד את סכום תביעתו בגין נזק זה על סך של 10,000 ש"ח.

30. כמו כן, התובעת, שהינה והיתה בתקופה הרלבנטית לעובדות התביעה מבוגרת, הוכחה ונדחפה על ידי אנשי כוחות הבטחון, כאמור. כתוצאה מכך התובעת סבלה מכאבים עזים בחזה, במותנה ובגבה. כאבים אלו ליוו את התובעת משך כחודש ימים. למחרת האירוע, פנתה התובעת לבית החולים עאליה לצורך צילומים ובדיקות רפואיות. מצ"ב אישור רפואי מבית החולים כנספח ג' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.

31. כמו כן, במהלך הארוע וכתוצאה ממנו, התובעת חשה פחד גדול ונגרמו לה כאב, סבל ועוגמת נפש מרובים, הן משום שהוכחה כאמור והן משום שצפתה חסרת אונים באנשי כוחות הבטחון המכים את בנה. בגין נזקים כלליים אלו התובעת מעמידה את תביעתה על סך של 30,000 ש"ח.

32. בליל הארוע, התובע ישן על גג ביתו. התובע התעורר כאמור כשהוא רואה לפניו מספר רב של אנשי כוחות הבטחון.

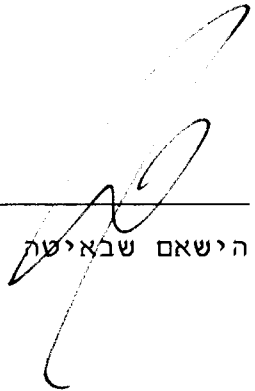
עוד לפני שהספיק התובע להתאושש משנתו, הוא הוכה כאמור ולאחר מכן נלקח בשעה מאוחרת בלילה לדיר, שם לא רק שהוכה, כפי שפורט לעיל, אלא אולץ לחפור תוך שאנשי כוחות הבטחון מכים אותו במהלך החפירה. בגין הנזקים הכלליים הללו התובע מעמיד את תביעתו על סך כללי של 50,000 ש"ח.

33. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

34. אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע את מלוא נזקיו על סך 103,250 ש"ח וכן לחייב את הנתבעת

בתשלום הוצאות משפט, והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מתאריך הגשת
התביעה על תאריך התשלום בפועל.

ירושלים, היום 9 לחודש יוני, שנת 1998.

הישאם שבאיטה, עו"ד

(ת.ש. 3229, מ.מ. 20267)

01204 ד.צ.
 03-812796 טלפון:
 1358 חק: (ד-92)
 1992 בנכמבר 25

לכ' עו"ד בארה חורי המוקד להגנת הפרס רח' אבו עוביידה 2 ירושלים 97200

ג.נ.

הנדון: תלוני בענין אלימות חיילים כלפי מוחמד
 שלנו: חק (ד-92) 10722 מיום 9.9.92
 שלכם: 3229 מיום 26.8.92

1. בהמשך למכתכי שבסמך הריני להודיעך כי הבירור של הגורם החוקר העלה כי באירוע נשוא התלוני שבנדון היו מעורבים שוטרי משמר הגכול בלבד.
2. אשר על כן, וכפי שהודעתך במכתכי הנ"ל עלייך לפנות בעניין התלוני אל קצין תלונות הציבור במפקדת משמר הגכול בלוד.
3. במקביל העברתי אל קת"צ מג"ב את החומר שהתקבל מאצלכם בנדון.
4. בכרכה.

שלמה פוליסוס, סא"ל
 פרקלים מרכז

01204 :צ.ד
 03-5693017 :טל
 8670 (ד-92) :חק
 1994 ספטמבר 26

לכבוד
 עו"ד באדרה ג. חורי
 המוקד להגנת הפרט
 רח' אבו עוביידה 4
ירושלים 97200.

.ג.נ.

הנדון: תלונת מוחמד
 שלד: 3229 מ-24.8.94
 שלנו: (1) (ד-92) 6078 מ-5.7.94
 (2) (ד-92) 7432 מ-14.8.94

1. הריני לאשר קבלת מכתבך שבסמוכין.
2. לאחר עיון בעדויות שצורפו למכתבך שבסמוכין אכן עולה לכאורה כי חיילי צה"ל נטלו חלק בחיפוש בכפר דורא.
3. עם זאת נוכח הזמן הרב שחלף מאז קרות הארוע, העובדה כי חקירה ראשונית של מצ"ח העלתה כי החיילים כלל לא היו מעורבים בחיפושים בכפר דורא, ותוצאות חקירת מח"ש, הפרקליט לא מצא לנכון לשנות מעמדתו כפי שהובעה במכתבו שבסמוכין (1).
4. בברכה.

אודי בן - אליעזר
 פרקליט
 שם
 תובע
 צבאי
 מרכז